

ce albă-mi sămânța de plop...

Gabriel Cristea

plutesc din corole de soare
șoptit cu-adiere de vânt
ce nalt și frumos e văzduhul
pământul ce mic și plăpând...

sămânța mi-o port ca un faun
pe-albastre poteci printre nori
străfulger vârtejuri de aer
s-ascund transparente comori
îmi legăn pe frunze vibrânde
nervura adusă de zbor
și gândul mi-aștern peste pietre
umil și transcendent și ușor
sfârșirea mi-o caut în iarbă
găsind printre luturi un loc
ce-adânc și obscur e oceanul
ce albă-mi sămânța de plop...